

A Győri Ítéltábla ügyvéd által képviselt felperesnek Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Veszprém Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Veszprémben, 2011.évi március hó 3.napján 5.P.20.465/2009/49.szám alatt hozott ítélet ellen az alperes részéről 50.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben és az alábbiak szerint megváltoztatja.

Az alperes által a felperes részére 15 napon belül fizetendő tőke összegét 3.722.665 (hárommillió-hétszázhuszonkettőezer-hatszázhatvanöt) forintra leszállítja.

Ezen tőkeösszegeken belül 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint tőkeösszeg után 2007.május 15.napjától, 120.000 (egyszázhuszezer) forint tőkeösszeg után 2007.december 15.napjától, 70.000 (hetvenezer) forint tőkeösszeg után 2008.július 15.napjától, 37.000 (harminchétezer) forint tőkeösszeg után 2008.március 1.napjától, 136.280 (egyszázharminchétezer-kettőszáznyolcvan) forint tőkeösszeg után 2009.szeptember 13.napjától a kifizetés napjáig terjedően köteles az alperes az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamatokat megfizetni.

Az alperes által a felperes részére 2011.március 1.napjától fizetendő havi 15.000 (tizenötezer) forint kártérítési járadék összegét havi 10.000 (tízezer) forintra, valamint az alperes által a felperes részére 15 napon belül fizetendő elsőfokú perköltség összegét 200.000 (kettőszázezer) forintra leszállítja.

A felperes által a Magyar Állam részére külön felhívásra fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 73.800 (hetvenháromezer-nyolcszáz) forintra felemeli, az alperes által a Magyar Állam részére ugyanilyen módon fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 231.900 (kettőszázharmincegyezer-kilencszáz) forintra leszállítja.

Ezt meghaladóan az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperes részére 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az állam javára az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására megfizetni 72.100 (hetvenkettőezer-egyszáz) forint, míg az alperes ugyanilyen módon 108.150 (egyszáznolcezer-egyszázötven) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.004.170 forint tőkét, ezen összegből 3.500.000 forint tőke után 2007.május 15-től, 130.000 forint után 2007.december 15-től, 105.000 forint után 2008.július 15-től, 38.000 forint után 2008.március 1-től, 156.885 forint után 2008. március 1-től, 51.500 forint után 2007.augusztus 15-től, 612.500 forint után 2010. február 1-től, 68.000 forint után 2008.március 1-től és 334.285 forint után 2009. szeptember 13.napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 274.000 forint perköltséget.

Kötelezte az alperest, hogy 2011.március 1.napjától kezdődően fizessen meg a felperes részére havi 15.000 forint kártérítési járadékot. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy a megyei bíróság gazdasági hivatala felhívására fizessen meg 9.613 forint, míg az alperes 86.517 forint felmerült költséget. A felperes a felmerült kereseti illetékből 30.600 forint, míg az alperes 275.100 forint illetéket köteles megfizetni külön felhívásra az államnak.

Megállapította, hogy az ítélet 7.500 forint tőke és késedelmi kamata, 612.500 forint tőke és késedelmi kamata, valamint 2011.március 1.napjától esedékes havi 15.000 forint kártérítési járadék vonatkozásában előzetesen végrehajtható.

Ítéletének jogi indokolása szerint a felperes 2007.május 15.napján az általa vezetettforgalmi rendszámú személygépkocsival önhibáján kívül közúti balesetet szenvedett. A balesetet okozó gépjármű tulajdonosának felelősségbiztosítási szerződése alapján az alperes elismerte a károkozó felelősségét.

A felperes a baleset következtében komoly sérüléseket szenvedett, baleseti eredetű össz-szervezeti egészségkárosodása 20 %. A felperes állapota végleges, abban a baleseti eredetre visszavezethető állapotrosszabbodás nem várható.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a Ptk.355.§./1/ és /4/ bekezdésére alapított nem vagyoni kártérítés megfizetése iránti igényét a jogalap és az összecszerűség vonatkozásában megalapozottnak találta.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a nem vagyoni kárpótlás mértékének meghatározásánál a károsult személy életkörülményeit, életkorát, a társadalomban elfoglalt helyzetét, a káreseménynek a károsult személyével való összefüggéseit kell döntő súllyal értékelni, és szükséges mérlegelni azokat a hátrányokat is, amelyek a munkaképesség csökkenésében, annak következményeiben állnak. Nem hagyható figyelmen kívül az e körben kialakult ítélkezési gyakorlat és az annak megfelelő egységes megítélés követelménye sem.

Értékelte, hogy a felperes a balesetből eredően maradandó egészségkárosodást szenvedett, baleseti eredetű össz-szervezeti egészségkárosodása 20 %-os mértékű. A kárt a felperes fiatalon 31 évesen szenvedte el, ez a maradandó egészségkárosodása az egész életére kihat. Sérülései miatt hónapokig kórházi gyógykezelésre és rehabilitációra szorult. Az általa elszenvedett akkut, életveszélyes állapot és az annak elhárításával kapcsolatos sürgősséggel végzett beavatkozások fizikai és pszichés megterhelést jelentettek. Családi élete hosszú időre teljesen kizökkent a megszokott mederből. Balesettel összefüggésben a felperes külső megjelenését érintő, a felperest zavaró elváltozások, hegek, súlygyarapodás következett be. A baleset következtében a felperesnél pszichés problémák is kialakultak, állapotában a spontán javulás valószínűsége csekély. Indokolt szakember pszichoterápiás kezelés igénybevétele. A felperes baleset előtt is feltételezhető depresszióra való hajlamának a jogvita szempontjából jelentősége nincs, ez az állapot szakember közreműködését nem tette indokoltá. A gépjárműben való utazási félelem is kialakult a felperesben.

Megállapította, hogy a balesettel összefüggésben sérült a felperes testi épséghez és egészséghez fűződő joga, amely mind testi, mind lelki hátrányt jelentett. Életlehetőségei változtak, beszűkültek, életminősége romlott.

Mindezen adatokat együttesen értékelve és mérlegelve károsodáskori értékviszonyok alapján a nem vagyoni kárpótlás összegét 4 millió forintban határozta meg. Ezen összegből az alperes már korábban 500.000 forintot megfizetett, amelyet beszámított, így a fennmaradó 3.500.000 forint megfizetésére kötelezte az alperest.

1./ Teljes és részleges ápolási költség:

Az elsőfokú bíróság 2007.szeptemberétől 2008.februárjáig (6 hónap) a beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvélemény és a tanúvallomások alapján bizonyítottan találta, hogy a felperes ezen időszakban teljes ápolásra és gondozásra szorul.

Ennek összegét havi 25.000 forintban fogadta el, amely 6 hónapra összesen 150.000 forint. Ezen tételbe beszámította az alperes által ezen a jogcímen teljesített 30.000 forintot, tehát így 120.000 forint illeti meg a felperest.

2008.március 1.napjától 2008.november végéig terjedő időszakra (9 hónap) igazoltnak találta az elsőfokú eljárás adatai alapján, hogy a felperes részleges ápolásra, gondozásra szorult, minimum napi 3 órás időtartamra. Ennek összegét 15.000 forintban határozta meg, ami összesen 135.000 forint. Ebbe beszámította az alperes által fizetett 20.000 forintot, így a különbözetként jelentkező 115.000 forint megfizetésére kötelezte az alperest.

2./ Figyelmességi csomagok:

Az elsőfokú bíróság a felperes hozzátartozói által a kórházi tartózkodás ideje alatt részére biztosított figyelmességi csomagokkal kapcsolatban érvényesített 100.000 forint összegű igényt eltúlzottnak találta. 100 kórházi napra mérlegeléssel 500 forint költségterítést látott indokoltnak, ez 50.000 forint. Ezen tételbe beszámította az alperes által fizetett 11.500 forintot, így a különbözetként jelentkező 38.500 forint megfizetésére kötelezte az alperest.

3./ Látogatási költség:

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a balesetet követően a felperest élettársa naponta látogatta gépkocsi igénybe vételével. Ennek összegét a felperes megfelelően kimunkálta és igazolta, amely 174.135 forint. Ebbe beszámította az alperes által ezen a jogcímen teljesített 17.250 forintot, így a fennmaradó 156.885 forint megfizetésére kötelezte az alperest.

4./ Élelem feljavítás:

Az elsőfokú bíróság "A" orvosszakértő szakvéleménye alapján az élelem feljavítással összefüggésben 109 napra, napi 500 forint többletkiadást talált indokoltnak. Ennek összegét 54.500 forintban határozta meg, melybe beszámította az alperes által teljesített 3.000 forintot, így a fennmaradó 51.500 forint megfizetésére kötelezte az alperest.

5./ Háztartási kisegítő:

Az elsőfokú bíróság a háztartási kisegítő szükségességével kapcsolatos járadék igényt a felperes által meghatározott havi 15.000 forint összegben elfogadta, annak mértékét arányosnak és életszerűnek ítélte.

Ezen összeg ellentételezi azt, hogy a felperes bizonyos, több havonta felmerülő háztartási munkát (ablaktisztítás, függönymosás, magasan elhelyezkedő tárgyak, bútorok portalanítása) körében kisegítő igénybe vételére szorul.

Így a felperes járadék iránti igényét 2007.május 15.napjától 2011.február 28.napjáig összesen 682.500 forintban (45,5 hónap x 15.000 forint) határozta meg. Ezen összegbe beszámította az alperes által teljesített 70.000 forintot, így a hátralék összege 612.500 forint. Ugyanakkor 2011.március 1.napjától kezdődően az alperest havi 15.000 forint kártérítési járadék megfizetésére kötelezte.

6./ Kulturális többletköltség:

Az elsőfokú bíróság megalapozottnak találta a felperes azon előadását, hogy a balesettel összefüggésben az átlagosat meghaladó időt töltött otthon, amely miatt életszerű e többletköltség felmerülése, amelynek havi 4.000 forint összege nem eltűzött. 18,5 hónapra ez összesen 74.000 forint többletköltséget jelent, amelybe beszámította az alperes által fizetendő 6.000 forintot. Így 68.000 forint jár ezen a jogcímen a felperesnek.

7./ Keresetveszteség:

A felperes keresetveszteség címén 2008.december 11-től 2009.június 29-ig terjedő időre összesen 334.285 forintot érvényesített a becsatolt jövedelem igazolások és okiratok alapján. Ezt az összegszerűségi kimutatást (20.sorszámú előkészítő irat 2.oldal) az elsőfokú bíróság megalapozottnak ítélte, így ennek megfizetésére kötelezte az alperest.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak részbeni megváltoztatását, és a nem vagyoni kárpótlás összegének - az általa már kifizetett 500.000 forint beszámításával 1.500.000 forintra történő leszállítását.

Vitatta az ápolási költség összegszerűségét és időtartamát is. Ezen tétel leszállítását kérte.

A figyelmességi csomagokkal összefüggésben előadta, hogy erre a felperes nem tarthat igényt, mivel ez nem tekinthető indokolt, az őt ért kár elhárítása érdekében felmerült költségnek. Így annak megtérítését sem követelheti az alperestől.

Vitatta a kórházi látogatással és az élelem feljavítással összefüggésben megítélt összegszerűséget is. Álláspontja szerint az általa kifizetett összegek fedezik az ezzel kapcsolatban felmerült felperesi kiadásokat.

A háztartási kisegítővel összefüggésben felmerült költségek elutasítását kérte. Álláspontja szerint az általa ezen a jogcímen kifizetett 70.000 forint fedezi a felperes e vonatkozásban

felmerült kiadását. Hivatkozott arra is, hogy a családtagok által végzett munka ellenértékének a megfizetésére a felperes nem tarthat igényt.

A felperes ezzel kapcsolatos járadék igényének mind a jogalapját, mind pedig az összecszerűségét vitatta. A felperes a szakvélemény szerint csak a nehéz háztartási munkákat nem tudja elvégezni, amelyek köztudottan nem gyakran merülnek fel. A havi 15.000 forintos járadékigényt is eltúlzottnak találta. A felperes a gyógyulása előre haladtával nyilvánvalóan egyre kisebb mértékben szorult a háztartási teendők ellátásában segítségre. Maximálisan 5.000 forint/hó összegben ismerte el a felperes ezen igényét.

A kulturális többletköltség körében a felperesi kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy ezt a tételt a felperes semmilyen formában nem igazolta. Az általa kifizetett 6.000 forint alkalmas a felperes ezen állítólagos kiadásának a kompenzálására.

A keresetvesztéssel összefüggésben kiemelten hivatkozott arra, hogy a felperest kárenyhítési kötelezettség terhelte a Ptk.340.§./1/ bekezdése alapján.

Ha a felperes a táppénzes időszak után őt az Mt.szabályai szerint megillető felmondási védelem megszűnését követően rendes felmondással szüntette volna meg a jogviszonyát, akkor a felmondási időre átlagkereset, valamint a végkielégítés is megillette volna. A felperes ezzel kapcsolatos kára csökkenne.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

A nem vagyoni kár körében hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított 4 millió forint alkalmas a felperest ért egészségromlás és pszichés károsodás ellensúlyozására. Azt nyomatékosan kérte figyelembe venni, hogy a baleset elszenvedésekor a felperes 31 éves volt és a károsodások egész életében megmaradnak, életvitelére károsan hatnak.

Az ápolási költség körében kiemelten hivatkozott arra, hogy családtagjai nem kötelesek ellenérték nélkül munkát végezni. E körben a bírói gyakorlat is ezt az álláspontot igazolja. Az ezen a jogcímen megítélt 25.000, illetve 15.000 forint nem tekinthető eltúlzottnak a baleset időpontjában kialakult ár- és értékviszonyoknak megfelel.

A figyelmességi csomagok, a kórházi látogatás és az élelem feljavítás vonatkozásában az elsőfokú bíróság megalapozott és helyes döntést hozott.

A háztartási kisegítő körében hangsúlyozta, hogy a szakértői vélemény és a tanúvallomások alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy bizonyos munkákat egyedül nem volt képes elvégezni, amit a baleset miatt helyette másnak kellett

elvégeznie. Egységes a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy ez esetben az ilyen munkák ellenértékének megtérítése indokolt annak javára, aki munkaerejét a háztartásban hasznosította.

Az elsőfokú bíróság döntése a kulturális többletköltség körében is megalapozott.

A keresetveszteség összegét is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a perben becsatolt iratok alapján.

Az ítélet tábla az alperesi fellebbezés tükrében vizsgálta, hogy a megalapozott döntéshez szükséges eljárási adatok rendelkezésre állnak-e avagy további bizonyítás lefolytatása szükséges.

Úgy ítélte meg, hogy a felperesi keresetveszteség körében az eljárási adatok nem állnak teljes körűen rendelkezésre, ezért a Pp.3.§./3/ bekezdése alapján tájékoztatta a felperest, annak bizonyítása, hogy a keresetveszteség a 2007.május 15.napján bekövetkezett balesettel áll okozati összefüggésben az ő kötelezettsége, valamint a keresetveszteségösszegezésének bizonyítása is őt terheli (Pf.5.sorszámú jegyzőkönyv 2.oldal).

Ezt követően a felperes Pf.6.sorszám alatt becsatolta a korábbi munkáltatója, az "B" Kft.-vel kötött munkaviszony megszüntetésére vonatkozó megállapodást, a munkaviszony megszüntetésekor kiállított jövedelemigazolást. Ez az igazolás tartalmazza, hogy a munkaviszonya ezen munkáltatónál 2005.szeptember 1-től 2008.december 10.napjáig állt fenn. Egyben csatolta az "B" Kft által hozzá címzett levelét, melyben nyilatkoznak a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó körülményekről.

A 2012.február 20.napján kelt, a felperes korábbi munkáltatója az "B" Kft. által a felperes jogi képviselője "C" ügyvéd részére küldött levél 3.pontja tartalmazza: „Ügyfele munkaviszonya közös megegyezéssel szűnt meg.” Amennyiben a munkaviszony a munkáltató részéről történő felmondással szűnt volna meg, akkor a vonatkozó jogszabályok szerint járó juttatás került volna kifizetésre.

A 4.pont szerint „felperes a baleset napjától kezdődően 2008.11.30-ig munkát végezni nem tudott és a könyvelési feladatokat valakinek el kellett látnia, ezért helyére másik alkalmazottat vettünk fel.”

A fenti eljárási adatokkal az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását kiegészítette.

Az ítélet tábla az alperes fellebbezését a Pp.253.§./3/ bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta el és azt az alábbiak szerint részben alaposnak ítélte.

Az ítéltábla álláspontja szerint a perben az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatait a Pp.206.§-ában foglalt elveknek megfelelően értékelve megalapozott tényállást állapított meg, az ebből levont jogi következtetése - az alábbi eltéréssel - megalapozott.

A felperes nem vagyoni kárigényét a Ptk.355.§./1/ és /4/ bekezdésében foglalt rendelkezések alapján kell elbírálni. E szerint kártérítés címén olyan kárpótlást kell megítélni, amely a károsultat ért nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges. Nem vagyoni kár esetén a jogellenesség alapja az, hogy a törvény védelme alatt álló (Ptk.75.§./1/ bekezdése) személyhez fűződő jogok sérelmet szenvednek. A felperes esetében megállapítható a testi épséghez és az egészséghez fűződő jog (Ptk.76.§.) sérelme.

Az ítéltábla a nem vagyoni kárösszegszerűsége körében az alperes fellebbezési érvelését részben megalapozottnak találta.

Töretlen az e körben kialakult bírói gyakorlat abban, hogy a nem vagyoni kárpótlás jogszabályból következő kompenzáló funkciójára figyelemmel a pénzben nyújtott kárpótlásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy a nem vagyoni hátrányt bizonyos mértékben enyhítse, a hátrányos jogkövetkezmények elviselését megkönnyítse, miután a károsultnak olyan kárpótlás jár, amely az őt ért nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A nem vagyoni kártérítés esetében minden perben egyedileg kell elbírálni a nem vagyoni kártérítés törvényi feltételének fennállását és a károsultat ért nem vagyoni hátrány súlyát, valamint azt, hogy a pénzben nyújtott kárpótlás alkalmas-e a nem vagyoni hátrány enyhítésére és a hátrányos jogkövetkezmények kiküszöbölésére.

A nem vagyoni kárpótlásnak az a rendeltetése, hogy segítse a károsultat életviszonyainak, általában életvitelének a körülményekhez igazodó alakításában és egyidejűleg biztosítsa a nem vagyoni hátrányból eredő nehézségek leküzdését, illetőleg más lehetőségek megteremtésével enyhítse azokat a hátrányokat, amelyek a károsodás folytán a károsultat érték.

A beszerzett igazságügyi orvos és pszichiátriai szakértői szakvélemények, a kihallgatott "D", "E" és "F" tanúk vallomása alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a felperest ért testi és lelki sérülések súlyát. Az összecszerűsége a kár bekövetkeztetési értékviszonyokat figyelembe véve az ítéltábla álláspontja szerint túlzott összegben határozta meg.

E körben figyelemmel kell lenni arra, hogy az aggálytalan orvosszakértői szakvélemény szerint a felperes a baleset következtében nem vitásan súlyos sérüléseket szenvedett, de

ezekből megfelelően felépült és a baleseti eredetű össz-szervezeti egészségkárosodása 20 %-os mértékű. A felperes állapota végleges, abban a baleseti eredetre visszavezethető állapotrosszabbodás nem várható.

A felperesnél a balesettel részoksági összefüggésbe hozhatóan pszichés elváltozások is megállapításra kerültek, amelyek megfelelő - akár gyógyszerrel kiegészített pszichoterápiától - javulhatnak. A pszichológiai vizsgálat szerint a felperes a közlekedési balesetet megelőzően is már depresszióra hajlamos lehetett. A közlekedési baleset ennek megfelelően átmeneti jelleggel pszichés állapotromlást okozott, azonban depresszióra való hajlama miatt a pszichés állapotromlás teljes egésze nem hozható oksági összefüggésbe a közlekedési balesettel.

Ugyanakkor a felperes alsó végtagi maradvány állapota a tartós állásban, járásban, lépcsőn közlekedésben, az alsó végtagok, főként lábszárak erő kifejtésében korlátozó tényezőt képez. Hosszas járással, erő kifejtéssel együtt járó sporttevékenység, természetjárás a távolság redukálását igényli, rövid távokra megerősítés nélkül képes lehet, azonban hosszútávú túrázás számára nem javasolt.

Mindezen körülményeket értékelve és mérlegelve az ítéltábla a felperest ért nem vagyoni hátrány összegét kárkori - 2007.május 15. - értékviszonyokat figyelembe véve 3.000.000 forintban állapította meg. Ezen összegből az alperes a felperes által sem vitatottan 500.000 forintot megfizetett, így az ítéltábla a fennmaradó 2.500.000 forint nem vagyoni kárpótlás és ennek a káresemény bekövetkeztekori törvényes kamatainak a megfizetésére kötelezte az alperest. Ez az összeg a törvényes mértékű késedelmi kamatokkal együtt alkalmas arra, hogy a felperest ért nem vagyoni hátrányt enyhítse és segítse a hátrányos következmények kiküszöbölésében.

Vagyoni kártérítési igények:

1./ Ápolási díj:

Az ítéltábla a teljes ápolási díj összecszerúsége és időtartama vonatkozásában nem osztotta az alperes fellebbezési érvelését.

Az elsőfokú bíróság a teljes ápolás 6 hónapos időtartamát és havi 25.000 forintos összegét az ítéltábla álláspontja szerint helyesen és megalapozottan állapította meg a beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvélemény alapján. Ennek leszállítására az ítéltábla nem látott lehetőséget.

Így 6 hónapos időtartamot figyelembe véve ez 150.000 forint, amelybe az alperes által teljesített 30.000 forint beszámításra került a Ptk.296.§-a alapján, így a különbözet 120.000 forint.

A részleges ápolási díj összecszerúsége körében az ítéltábla részben alaposnak találta az alperes fellebbezését. Az elsőfokú bíróság "A" igazságügyi orvosszakértői szakvéleménye

alapján helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a felperes 2008.március 1.napjától november végéig részleges ápolásra, gondozásra szorult. Ennek összegét az ítéltábla napi 3 órás időtartamot figyelembe véve havi 10.000 forintban számolta el a felperes javára. 9 hónapot figyelembe véve ez 90.000 forint amelybe beszámította az alperes által teljesített 20.000 forintot, így a fennmaradó 70.000 forint megfizetésére kötelezte az alperest.

E körben kiemeli az ítéltábla az a tény, hogy az ápolási munkát a felperes családtagjai közeli hozzátartozói végezték el, nem jelenti azt, hogy a károkozó mentesíthető a kártérítési kötelezettség alól. A károkozó érdekében ingyenes munkára senki nem kötelezhető az e körben kialakult ítélkezési gyakorlat szerint. Az alperesnek pedig ezt a költséget kell megtérítenie kárként, függetlenül attól, hogy ezt a kisegítést ki végzi, akár ellenszolgáltatás nélkül (Legfelsőbb Bíróság Pfv.III.156/2007/4.sz.).

2./ Figyelmeztető csomag, 3./ Látogatási költség, 4./ Élelem feljavítás:

Az ítéltábla a fenti tételek vonatkozásában az alperes fellebbezését alaptalannak találta. Álláspontja szerint ezen tételek vonatkozásában az elsőfokú bíróság helyes tényállást állapított meg és az összecszerűség is megalapozott. E vonatkozásban az ítéltábla teljes egészében osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat (ítélet indokolása 13. és 14.oldal).

5./ Háztartási kisegítő:

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában (14.oldal 4.bekezdés) helyesen állapította meg a beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvélemény alapján, hogy a felperes a havonta felmerülő háztartási munkák (ablaktisztítás, függönymosás, magasan elhelyezkedő tárgyak, bútorok portalanítása) körében kisegítő igénybe vételére szorul. A lejárt járadék tekintetében a havi 15.000 forintos összeg is arányos és életszerű. Így az ítéltábla a 2007.május 15.napjától 2011.február hónap végéig terjedő időszakra - az alperes által teljesített 70.000 forintot beszámítva - az elsőfokú bíróság által elfogadott 612.000 forintot méltányosnak és arányosnak találta. E körben téves az alperesnek a fellebbezésében kifejtett jogi álláspontja, hiszen az 1./pontban kifejtettek értelmében a károkozó érdekében ingyenes munkára senki nem kötelezhető. Az alperesnek pedig ezt a költséget kell megtérítenie kárként függetlenül attól, hogy a segítséget ki végzi, akár ellenszolgáltatás nélkül.

Az alperes a háztartási kisegítővel kapcsolatos járadékigény összecszerűsége vonatkozásában helyesen hivatkozott arra, a jövőre nézve a nehéz háztartási munkákat köztudomásilag elég 2 hetente - havonta elvégezni.

Az ítéltábla álláspontja szerint a felperes a gyógyulása előre haladtával nyilván valóan egyre kevesebb segítségre, kisegítésre szorul a háztartási teendők ellátása során, ezen

túlmenően pedig a fentebb említett nehezebb háztartási munkák végzésére nem rendszeresen, hanem csak meghatározott időközönként kerül sor. Így a jövőre nézve arányosítva a korábbi havi 15.000 forint kisegítési költséghez havi 10.000 forintos összegben találta méltányosnak és reálisnak a járadék megállapítását.

6./ Kulturális többletköltség:

Ezen a jogcímen a felperes havi 4.000 forint, 18,5 hónapra összesen 68.000 forintot igényelt beszámítva az alperes által e jogcímen kifizetett 6.000 forintot.

Ezen költségek összegét az ítéltábla mérlegeléssel - a Ptk.359.§./1/ bekezdésére hivatkozással - havi 2.000 forintban fogadta el, figyelemmel a 2007.évi ár- és értékviszonyokra. Ezen költségből az alperes 6.000 forintot kifizetett, így 18,5 hónapra 37.000 forint elszámolása indokolt.

7./ Keresetvesztés:

Az ítéltábla a keresetvesztés jogalapja körében az alperes fellebbezését alaptalannak, míg az összecszerűség vonatkozásában részben megalapozottnak ítélte.

A Pf.6.sorszám alatt felperes által becsatolt iratokból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes volt munkáltatójával az "B" Kft.-vel fennálló munkaviszonyát 2008.december 12.napjával közös megegyezéssel szüntette meg. Ugyanakkor az is megállapítható, hogy a munkaviszony ezen a jogcímen történő megszüntetésére - ellentételezés nélkül - azért került sor, mivel a volt munkáltató a felperes balesetét követően az ő munkakörében a könyvelési feladatok ellátására másik alkalmazottat vett fel.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló eljárási adatok alapján azt helyesen állapította meg, hogy 2008.december 11.napjától 2009.június 29.napjáig terjedő időszakra a felperes keresetvesztése 334.285 forint volt. Ugyanakkor az alperes megalapozottan hivatkozott a Ptk.340.§./1/ bekezdésében foglaltakra, amely szerint a károsult a kár elhárítása, illetőleg csökkentése érdekében úgy köteles eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amely abból származott, hogy a károsult e kötelezettségének nem tett eleget.

A keresetvesztés csökkentése érdekében a felperestől az lett volna elvárható, hogy felgyógyulását követően munkaviszonyát továbbra is fenntartsa és megvárja a munkáltató rendes felmondását.

A felperes által Pf.6.sorszám alatt becsatolt iratokból megállapítható, hogy a felperes 2005.szeptember 1.napjától 2008.december 10.napjáig állt munkaviszonyban az "B" Kft.-vel.

Az Mt.92.§./1/ bekezdése alapján így a felperest a munkaviszonyának munkáltatói rendes felmondással történő megszüntetése esetén 30 napos felmondási idő illette volna meg, az Mt.93.§./3/ bekezdése értelmében pedig a felmentés időtartamára a munkavállalót átlagkereset illeti meg.

Továbbá az Mt.95.§./1/ bekezdése szerint a felperest végkielégítés illette volna meg, ha munkaviszonyát a munkáltatója rendes felmondással szünteti meg. A /4/ bekezdés a/pontja értelmében a végkielégítés mértéke 1 havi átlagkereset összegével egyenlő.

A fentebb felhívott jogszabályi rendelkezések értelmében tehát ha a felperes korábbi munkáltatója az "B" Kft. a felperes munkaviszonyát rendes felmondással szünteti meg - nem pedig közös megegyezéssel kerül megszüntetésre - úgy a felperest 2 havi átlagkereset összege illette volna meg, ami a 20.sorszámú irathoz csatolt részletes elszámolás szerint 198.000 forint.

Ezért az ítélet tábla a fentebb felhívott jogszabályi rendelkezések értelmében a felperes keresetvesztésének összegét 136.280 forintban határozta meg (334.285 - 198.000).

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása kihatással volt az elsőfokú perköltség és az illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték összegére is, amelyet az ítélet tábla a Pp.81.§./1/ bekezdése alapján a pernyertesség illetve pervesztesség arányában módosított.

Mindezen indokok alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./3/ bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A másodfokú eljárásban az alperes túlnyomórészt pervesztés lett, ezért az ítélet tábla a Pp.81.§./1/ bekezdése értelmében az alperest a felperes felmerült másodfokú perköltségének megfizetésére kötelezte a Pp.81.§./1/ bekezdése szerint.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viseléséről a Pp.81.§./1/ bekezdése - a pernyertesség illetve pervesztesség arányának megfelelően - a felperest illetve az alperest kötelezte, figyelemmel az Itv.59.§./1/ bekezdésére.

Győr, 2012.évi május hó 17. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Szalay Róbert sk.
bíró